

ת"ד 8428/03/15 - מדינת ישראל נגד דרור שיטרית

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
ת"ד 8428-03-15 מדינת ישראל נ' שיטרית

02 אוקטובר 2017

תד 342583/13

לפני כבוד השופט נאיל מהנא
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם דרור שיטרית

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד ניצן בלולו

ב"כ הנאשם: עו"ד מאיר דרורי

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

השאלה שלפנינו:

1. שתי שאלות דרושות הכרעה. האחת, האם ניתן לייחס לנאשם סירוב לבדיקת שכרות על ידי הכשלת בדיקת הינשוף. לאמור, האם הסיבה שבגינה לא הצליח הנאשם לספק תוצאה תקינה במכשיר הינשוף מקורה בסיבה מוצדקת או שמא מדובר בהכשלה מכוונת העולה כדי סירוב. השנייה, האם צריך היה להיעתר לבקשתו המאוחרת של הנאשם לביצוע בדיקת נשיפה מחודשת לאחר שקודם לכן סירב.

האשמה ומהלך הדין:

עמוד 1

2. על פי המתואר בכתב האישום, בתאריך 02.08.13 בשעה 02:30, נהג הנאשם באופנוע ונסע מכיוון גשר עין חמד לכיוון גשר הראל באזור שיפוט ירושלים.
3. על פי המתואר בכתב האישום, נהג הנאשם בקלות ראש כשפגע עם חזית רכבו בחלקה האחורי של ניידת משטרה, נהוגה בידי השוטר קונדו יוסף (להלן: "**השוטר המעורב**") אשר נעצרה בצד הדרך בשול הימני בצמוד למעקה הבטיחות מימין, בכיוון נסיעת הנאשם, כדי לסייע לרכב אחר שהיה תקוע בשול הדרך הימני.
4. נטען בכתב האישום כי הנאשם נהג בקלות הראש בכך שלא שמר מרחק מספיק המאפשר לו לעצור את רכבו בכל עת מהרכב שלפניו, ובכך שלא שם לב לכך שהרכב שלפניו עצר בצד הדרך, התנגש עם חזית רכבו בחלקה האחורי של הניידת הועף כתוצאה מההתנגשות על השוטר המעורב, הפילו על הניידת וגרם לו חבלות בעוד הוא הועף ונפל על הנתיב האמצעי של הכביש.
5. עוד נטען בכתב האישום כי הנאשם נהג ברכב כשהוא שיכור בכך שסרב לדרישת השוטר לתת דגימת אוויר נשוף ו/או לבצע בדיקת דם לגילוי אלכוהול.
6. בהתאם לכך, יוחסו לנאשם העבירות הבאות:
- נהיגה בשכרות סרוב**, עבירה על סעיף 62(3) + 64ב(א1) + 64ד(א) + סעיף 39א לפקודת התעבורה התשכ"א- 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**");
- קלות ראש**, עבירה על סעיף 62(2) בהקשר עם סעיף 38(2) לפקודת התעבורה;
- גרימת נזק**, עבירה על תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה התשכ"א- 1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**");
- אי שמירת מרחק**, עבירה על תקנה 49(א) לתקנות התעבורה.

התשובה לאישום

7. בתשובתו לכתב האישום כפר הנאשם בהאי לישנה: "**הנאשם לא סרב לבדיקה**" (עמ' 7, ש' 12).
8. כבר עתה אציין כי הנאשם לא כפר באחריותו לתאונה או לתוצאותיה. אולם במהלך דיון ההוכחות חקר הסניגור את העדים אודות אירוע התאונה ובסיכומיו אף התייחס לאחריות הנאשם לאירוע התאונה.

הראיות

9. מטעם התביעה העידו בפניי המתנדבת **טלי פורת** אשר הייתה מחוץ לניידת בשעת התרחשות התאונה (להלן: "**המתנדבת**"). המתנדבת ציינה במזכר שערכה כי טרם התרחשה התאונה, היא הגיעה יחד עם השוטר המעורב למקום בעקבות דיווח על רכב תקוע בנתיב הימני ולאחר שהרכב התקוע הוזז מהמקום ובדרכם לעזוב את הזירה לאחר איסוף כל הציוד ומשולש האזהרה התרחשה התאונה בעודה מחוץ לניידת.
- השוטר המעורב**, העיד בפניי כי בסיום הטיפול ברכב תקוע שהיה במקום, כאשר עמד להיכנס לניידת למושב הנהג, הבחין באופנוע פוגע בניידת מאחור וכתוצאה מכך נפגע גם הוא.

רס"ב אילן יוסף, בוחן משטרתי שקיבל דיווח על אירוע התאונה והגיע למקום. בהתאם לעדותו הוא הגיע לזירת התאונה לאחר שבוצעו לנאשם 4 בדיקות במכשיר הינשוף שבמהלכן נפח הנשיפה היה לא מספיק או שהנשיפה היתה פסולה והתוצאה הסופית שהתקבלה בכל הבדיקות "**עבר זמן**". הבוחן אף ביצע לנאשם בדיקה נוספת שגם היא לא צלחה ולאחר שהנאשם טען בפניו כי הוא קיבל מכה בצלעות בעקבות התאונה, הוא הציע לקחת אותו לבית חולים לבדיקת דם אולם הנאשם סרב לעשות כן. עד זה ערך דוח בוחן (ת/3); מזכר (ת/4); מזכר (ת/5) וכן הוגש פלט בדיקת הינשוף מס' 1307 שערך לנאשם ותרשים (ת/7).

רס"ב משה בכר, השוטר שהגיע למקום בעקבות קבלת דיווח על תאונת דרכים. הוא תחקר את הנהג וביצע לו בדיקת נשיפון והתקבלה תוצאה "נכשל". השוטר הסביר לנאשם אודות הדרישה לביצוע בדיקת הינשוף ולאחר קבלת הסכמתו של הנאשם ביצע לו מספר בדיקות (ת/8).

הנאשם נמנע מלהעיד ולא הופיע לדיוני הוכחות אף כי הדיונים נדחו לבקשת בא כוחו לצורך התייצבותו.

דין

האם הנאשם הכשיל את בדיקת הנשיפה

10. כתב האישום מיחס לנאשם עבירה של נהיגה בשכרות מכוח סירוב. סעיף 64ב(א1) לפקודת התעבורה מקים סמכות לשוטר לדרוש מנהג דגימה של אוויר נשוף לשם בדיקה אם מצוי בגופו אלכוהול. סעיף 64ד(א) לפקודת התעבורה קובע חזקה לפיה מי שמסרב להיבדק בבדיקת שכרות חזקה כי היה שיכור בעת הנהיגה.

11. מטרת המחוקק מאחורי הסעיף הנ"ל הינה "**למנוע התחמקות ממתן הדין על נהיגה בשכרות על ידי סירוב להיבדק**" (ראה: דברי ההסבר להצעת חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 67)(בדיקת שכרות), התשס"ה-2005, ה"ח הממשלה מס' 154 מיום 11.01.05 עמ' 518).

12. סירוב אינו חייב להיות מפורש במילים, והתנהגות מתחמקת ומכשילה שברור שהיא כזו, יכולה להוות סירוב המקימה את החזקה האמורה. יתרה מזאת, גם אם מסכים הנאשם להיבדק, ואיננו אומר בשום שלב כי מסרב הוא להיבדק, אך בפועל מתחמק ומכשיל כל אפשרות לבדיקה, נחשב הדבר לסירוב (ת"ד 2278/07 **מדינת ישראל נ' וורקה ברהן** (פורסם בנבו, 23.08.07)).

13. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהופעתם בפניי אני קובע כי, הוכח בפניי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם הכשיל את הבדיקה בהתנהגותו על ידי התחמקותו מביצוע הבדיקה כנדרש על ידי אי נשיפת כמות אוויר מספקת ובהתאם, הוכחה עבירת הנהיגה בשכרות מכח "סירוב" לתת דגימה כפי שיוסבר להלן.

אופן הבדיקה

14. על מנת להבין כיצד הגעתי למסקנה כי הנאשם הכשיל את הבדיקה אציין כי הליך תקין של בדיקת ינשוף מורכב משני מחזורים של נשיפה, בכל מחזור על הנאשם לבצע שלושה ניסויים לכל היותר. באם מתקבלת נשיפה תקינה אזי מופקת תוצאה לאותו מחזור והמכשיר עובר לשלב הבא.

15. בהתאם לתקנות התעבורה, נדרשת "בדיקה כפולה" לצורך קבלת תוצאה תקינה. לאמור, בדיקת נשיפה תקינה מחייבת רצף של שתי נשיפות תקינות.
16. **מן הכלל אל הפרט:** לנאשם נערכה בדיקת נשיפה, ומעיון בפלטי הבדיקה (ת/6 ו- ת/9) ניתן ללמוד כי לנאשם בוצעו 5 בדיקות אשר בכולן לא הצליח לנשוף כמות אוויר מספקת ואף בחלקן לא נשף כלל אוויר לתוך הפיה, וכולן נפסלו כפי שניתן ללמוד מפלטי הבדיקה בשל תוצאה סופית "הזמן עבר".
17. באף אחת מהבדיקות לא ניתנו שתי נשיפות תקינות עוקבות ברצף כנדרש על פי התקנות ומעיון בנפח הנשיפה של כל אחת מהבדיקות ניתן ללמוד כי התוצאה היתה "אפס" כלומר לא הוכנס כלל אוויר אל תוך הפיה.
18. בשלב זה הנאשם סירב לחתום על הפלטים וטען כי הוא "לא מסרב לבדיקת דם" משכך הוא הועבר להמשך טיפול על ידי הבוחן המשטרה (ת/8).
19. הבוחן המשטרה העיד ברוב הגינותו כי לאחר שהגיע למקום ומשנמסר לו כי הנאשם נכשל ב- 4 בדיקות שונות הוא ניגש אליו והריח ממנו ריח של האלכוהול. הוא ערך לנאשם שיחה בה הסביר לו כיצד עליו לנשוף ולאחר שווידא שהנאשם יכול להוציא אוויר מפיו על היד שלו, ביקש ממנו לנשוף אל תוך המכשיר אך הנאשם שוב לא הצליח להכניס אוויר באמצעות הצינור. השוטר הציע לנאשם להתלוות אליו לבית החולים על מנת לבצע בדיקת דם אך הנאשם חזר בו מהסכמתו וסירב גם לבקשה זו של הבוחן (עמ' 13 ש' 6-14).
20. משסירב הנאשם להתלוות לשוטר לבית החולים לצורך בדיקת דם הסביר לו הבוחן את משמעות הסירוב תוך שהוא מציין בפניו מהו העונש הצפוי בגין עבירה של נהיגה בשכרות. בשלב זה ביקש הנאשם לחזור ולבצע בדיקה באמצעות מכשיר הנישוף אולם הבוחן לא הסכים לבצע לו בדיקה נוספת באמצעות מכשיר הנישוף ובכך ראה בו כמי שנהג בשכרות מכח סירוב.
21. העובדה שהנאשם נשף כמות שאינה מספקת למכשיר ה"נישוף", שבעטיה לא סיפק המכשיר תוצאות נתפסת לכאורה כסירובו של הנאשם להיבדק (בש"פ 6812/07 **לירן ברק כהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 05.09.07). יחד עם זאת, אין מדובר בחזקה אוטומטית והדבר תלוי הנסיבות וכל מקרה נבחן לגופו.
22. בהתאם לעדכון לנוהל מס' 02.232.03 מיום 29.08.07 בנושא הטיפול בעבירות של שיכרות בנהיגה, אשר יש בו בכדי להדריך את שוטרי התנועה במילוי תפקידים מצוין במפורש כי "**כשלון במתן כמות אוויר מספקת לדגימה, כשלעצמו, אינו מבסס "סירוב" למתן הדגימה**".
23. בהתאם להנחיות מיום 15.01.09 שנתנו על ידי ראש לשכת תביעות תעבורה ירושלים, "בנוגע למסרב להיבדק- שמתחרט, ובנוגע להכשלות בדיקת ינשוף" (שצורף כנספח א' לסיכומי ההגנה), אשר יש בו בכדי להדריך את שוטרי התנועה במילוי תפקידים מצוין כי "**כשלון בבדיקה לא מהווה כשלעצמו, בלי אינדיקציות אחרות, הוכחה שהנהג מכשיל הבדיקה. לכן לא די בכשלון כדי לבסס דו"ח על סירוב**".
24. עוד נקבע בפסיקה כי אי הצלחת בדיקת הנשיפה אינה מקימה אוטומטית חזקה בדבר סירוב לביצוע הבדיקה, ויש לבחון אם הבדיקה לא צלחה מסיבות טכניות או מסיבות רפואיות מוכחות לאי יכולת נשיפה של הנהג (ראה: עפ"ת (י-ם) 15225-02-11 **מכליס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.04.11).

25. בענייננו, הנאשם טען כי כמות האוויר שנשף למכשיר ה"ינשוף" לא הייתה מספקת, הואיל וקיבל מכה בצלעות ולא יכול לנשוף אל תוך המכשיר.
26. מעיון בפלטי הינשוף עולה כי נפח הנשיפה בכל בדיקה שנערכה לנאשם מעלה בספק טענת הנאשם כי הוא חש קושי בנשיפת אוויר ומאששת את הטענה כי הנאשם סירב לבצע בדיקה. אין מדובר בכמות מועטה של אוויר שהנאשם הכניס לתוך המכשיר ובכך לא היתה אפשרות להפיק תוצאה, אלא מדובר בניסיון להתחמק מהבדיקה על ידי אי הכנסת אוויר כלל לתוך צינור הבדיקה.
- השוטר בדק כי הנאשם יכול להוציא אוויר מפיו על ידי כך שהצמיד את ידו אל פתח פיו ומצא כי הנאשם אכן מצליח להוציא אוויר (עמ' 13 ש'11).
27. ניתן בשלב זה כבר להרשיע את הנאשם בעבירה של נהיגה בשכרות מכח סירוב בכך שהוא סירב לבדיקת הנשיפה על ידי הכשלת הבדיקה ואי מתן כמות מספקת של אוויר נשוף. יתירה מזאת, ניתן לראות בסירובו של הנאשם לבדיקת דם גם כסירוב המקים את חזקת השכרות כפי שיוסבר להלן.
28. אין זה מתקבל על הדעת שנאשם יסרב לבדיקת ינשוף על ידי הכשלתה ובחלוף זמן ניכר מעת הדרישה, זמן אשר נמשך בשכנועים מצד השוטרים ואזהרות מצדם, הוא ימשיך בסירובו ורק לאחר שנתבקש לבצע בדיקת דם הוא נמלך בדעתו ומבקש לחזור לבצע בדיקת ינשוף. ברור כי חלוף הזמן הינו קריטי לאמינות התוצאה ובשלב מסוים הבדיקה הופכת בלתי אפקטיבית. בהקשר זה יוער כי תחילה תלה הנאשם את סירובו בחוסר יכולת אובייקטיבית לנשוף עקב פגיעה בצלעות, אולם מאוחר יותר, הוא ביקש לבצע שוב אותה בדיקה באותו אופן ובשלב זה כבר נשכחה הסיבה שבגינה סירב מלכתחילה לבצע את הבדיקה. ברור שמטרת הנאשם הינה למשוך זמן כדי להתחמק מביצוע הבדיקה והדבר מעלה בספק את כנות בקשותיו והמטרה האמתית המסתתרת מאחורי התנהגותו.
29. פרק הזמן שחלף מאז האירוע ועד לבקשתו לחזור שוב לבצע הבדיקה הינו פרק זמן ארוך ובלתי מידתי ולכן אי הסכמת השוטר לבדיקה חוזרת היתה בדין יסודה. האירוע דווח בקשר לשוטר משה בכר בשעה 02:25 והוא הגיע למקום בשעה 02:35. הנאשם החל בבדיקה הראשונה לבקשת מפעיל הינשוף בשעה 03:01 אך הכשיל כאמור את הבדיקה לאחר 4 ניסיונות. בחלוף למעלה מ- 35 דקות הגיע הבוחן המשטרה והוא המליץ לנאשם לבצע בדיקת ינשוף חוזרת, אך על פי הבדיקה שבוצעה בשעה 03:43 (היא הבדיקה החמישית) הנאשם הכשיל שוב את הבדיקה ולא נשף שום נפח אוויר לתוך המכשיר. המשמעות היא שחלפה כשעה וחצי מעת האירוע עד לאותו רגע שהנאשם התחרט וביקש לבצע בדיקת נשיפה חוזרת. המדובר לטעמי בזמן בלתי סביר וטוב עשה הבוחן כאשר לא נענה לבקשת הנאשם לבצע בדיקת ינשוף נוספת.

הסמכות לבחור את סוג הבדיקה

30. הסיניגור טוען כי משהנאשם ביקש לבצע בדיקת נשיפה נוספת היה על השוטרים לאפשר לו לעשות כן.
31. בהקשר זה אציין כי פקודת התעבורה קובעת באופן ברור את סמכותו של שוטר לדרוש בדיקת נשיפה שתן או דם.

"הרשות לדרוש בדיקת נשיפה עומדת לבדה ללא קשר לסוגים אחרים של בדיקות, כגון בדיקת דם. אם מעוניין שוטר לדרוש בדיקה מסוג אחר, כגון בדיקת דם או שתן, בידו לעשות זאת לפי סעיף 64ב(ב), וכך גם בדיקת רוק (לפי סעיף 64ב(א)). הרשות לדרוש בדיקת "נשיפון" לעצמה - והרשות לדרוש בדיקה אחרת לעצמה. השוטר רשאי לבחור בבדיקה, ואינו כפוף אלא לתנאים ולמגבלות שבסעיפים עצמם, ובודאי לא לסוג הבדיקה שמעוניין בה הנבדק" (ראה: דברי כב' השופט רובינשטיין ברע"פ 8624/11 עזרא אליסי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.12.11); וגם רע"פ 5317/12 איתי כץ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.07.12)).

32. עוד עולה מעדכון לנוהל מס' 02.232.03 מיום 29.08.07 בנושא הטיפול בעבירות של שיכרות בנהיגה כי "...שוטר, הדורש מאדם להיבדק באמצעות הינשוף, אינו צריך להציע לו, לחילופין בדיקת דם. עוד מובהר, כי אדם המסרב לבדיקה בינשוף גם אם הביע הסכמה לבדיקת דם- יראוהו כשיכור...." (סעיף 2 (ה) (1) ו-(2)).

33. הנוהל המשטרתי, ככל הנחיה מנהלית, הוא סדרה של כללים גמישים שבאמצעותם ראש מחלקת התנועה במשטרה, מדריך את שוטרי התנועה במילוי תפקידם. הנוהל המשטרתי מתווה כללי התנהגות כיצד על השוטר לנהוג במילוי תפקידו ובענייניו בכל הקשור להפעלת מכשיר הינשוף. אין מדובר בכללים נוקשים כמו חוק או תקנה שאסור לסטות מהם. הנחיית ראש מחלקת התנועה מהווה מבחינת השוטר שיקול ענייני (ראה: עפ"ת 10-11-37606 גולדשטיין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.01.11)).

34. לאמור, לשוטר נתונה הסמכות לבחור את סוג הבדיקה בהתאם לשיקול דעתו, ולנאשם לא ניתנת אפשרות לבחור את דרך הבדיקה. כאמור, בחירתו של השוטר היא חלק משיקול דעתו המקצועי בהתאם לנסיבות.

35. אכן, בדיקת ינשוף הינה בדיקה פשוטה יותר ותוצאותיה ניתנות באופן מיידי. לעומת זאת, עריכת בדיקת דם לצורך בדיקת שכרות הינה יקרה וגוזלת זמן ומאמץ רב מהשוטרים.

36. בעניינינו, לאחר שהנאשם סירב לבדיקת הנשיפה, הוא נתבקש על ידי הבוחן להתלוות אליו לבית החולים על מנת לבצע בדיקת דם, אולם הוא סירב לעשות כן. יוער כי במפגש הראשון עם מפעיל הינשוף, הנאשם נכשל בבדיקת נשיפון, לאחר מכן הכשיל את הבדיקה 4 פעמים ומשהגיע הבוחן המשטרתי הריח ממנו ריח של אלכוהול, ניסה לשכנע אותו פעם נוספת לבצע בדיקת נשיפה, ולאחר שהובא למכשיר הינשוף הוא שוב הכשיל את הבדיקה. הבוחן הציע לו לבצע בדיקת דם וגם אז הוא סירב לבדיקת דם.

37. אין מחלוקת, כי מטרת הבדיקה היא להגיע אל חקר האמת. והרי "מטרת החקירה המשטרית אינה מציאת ראיות להרשעתו של החשוד אלא מציאת ראיות לחשיפת האמת, בין אם אמת זו עשויה להוביל לזיכוי של חשוד, ובין אם היא עשויה להוביל להרשעתו" (ראה: ע"פ 721/80 תורגמן נ' מ"י פ"ד לה (2) 466).

38. במקרה דנן, הנאשם טען תחילה כי אינו יכול לבצע את בדיקת הינשוף עקב פגיעה בצלעות ולפיכך השוטר ברוב היגיונותו, למרות שהתרשם כי הנאשם מתחמק מביצוע הבדיקה בכך שלא נושף אוויר לתוך הפיה, הציע לבצע לו בדיקת דם אך הנאשם כאמור סירב לה. סירובו של הנאשם לבדיקת דם, לא היה מסיבה מוצדקת אלא שהוא ניסה להערים קשיים על עבודת המשטרה להגיע לחקר האמת ובכך להתחמק

מביצוע הבדיקה.

39. בנסיבות אלה, ניתן לקבוע כי גם הסירוב השני של הנאשם לבדיקת דם היה סירוב שאינו מוצדק ואשר כשלעצמו מקים את החזקה כי הוא נהג בשכרות.
40. המסקנה מכל האמור היא כי הנאשם סירב לבדיקת שכרות, הן לבדיקת הנשיפה על ידי הכשלתה והן לדרישה לתת בדיקה דם ובכך ניתן לראות בו כמי שנהג בשכרות מכח סירוב.

התאונה

41. הנאשם כאמור לא כפר באחריות לתאונה וכפירתו התמקדה אך ורק לעניין עבירת הנהיגה בשכרות. לטענתו "הוא לא סירב לבדיקה".
42. נוכח האמור, ניתן כבר כעת להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום בכל הקשור לאחריותו לתאונת הדרכים.
43. יחד עם זאת, בהינתן כי ב"כ הנאשם התייחס במהלך דיון ההוכחות לעניין אחריותו של הנאשם לתאונה ואף הופנו מפיו שאלות שונות לשוטרים שהשתתפו באירוע ובשים לב לסיכומי ההגנה לפיהם חזר הנאשם וציין מספר פעמים כי אינו אחראי לקרות התאונה ראוי להתייחס לטענותיו לגופן כפי שיבואר להלן.
44. הנאשם הפנה לכך שהתאונה ארעה עקב עמידת הרכב המשטרתי במקום שלא ניתן להבחין בו, שלא צמוד לשול הימני וכאשר הדלת השמאלית של הניידת הייתה פתוחה. לטענתו, הניידת חסמה לחלוטין את הנתיב הימני בכיוון נסיעת רכב הנאשם וזאת הסיבה לטענתו לקרות התאונה.
45. אף למעלה מהצורך, אינני מקבל טענה זו של הנאשם ואני קובע כי הנאשם אחראי לתאונה בכך שהוא לא שמר מרחק מהרכב שלפניו והתנגש בו מאחור.
46. השוטרים אכן עמדו במקום עקב כך שטיפלו ברכב אחר שהיה תקוע בכביש וכפי שמסר השוטר יוסף קונדו הוא עמד בכביש ונצמד ככל הניתן לשול. השוטרת טלי פורת אף היא ציינה בעדותה כי השוטרים שמו על הכביש משולש אזהרה ונצנצים אך האופנוע הגיע ונכנס בניידת אחרי שאספו את הציוד ועמדו לעזוב את המקום. השוטרת ציינה בעדותה בפניי כי, לא היו שוליים אך היו אורות כחולים על הגג ונצנצים בכביש. טענת הנאשם כי הרכב המשטרתי היה עומד בלי אורות נסתרה ע"י השוטרים ואני מקבל עדות השוטרים בהקשר זה כעדות אמינה (ראה עדותו של יוסף קונדו בהקשר זה עמ' 12 ש' 10).
47. שני השוטרים העידו בצורה עקבית ועדותם לא נסתרה שהנאשם הוא זה שפגע בניידת המשטרה שהייתה עומדת בכביש עם אורות מהבהבים על גשר התאורה ואף עולה כי האופנוע שבו נהג הנאשם נסע על הכביש לבדו ולא היה שום גורם שיכול היה להפריע לו לסטות מנתיב נסיעתו או לעבר נתיב כדי להתחמק מהניידת שעמדה בנתיב הימני של הכביש.
48. בנסיבות אלה, אני קובע כי גם אם הניידת עמדה בנתיב הימני, אין בכך כדי לנתק את הקשר הסיבתי לתאונה, שכן היא עמדה עם אורות, עם מהבהבים על גשר התאורה ולא היתה כל טענה בדבר לקות הראיה או חסימת שדה הראיה.

49. הנאשם בחר שלא להעיד בבית המשפט ואף נעדר מהדיונים, חרף העובדה שהדיונים נדחו מספר פעמים לבקשת בא כוחו לצורך התייצבותו. הדבר משמש חיזוק ואף סיוע לראיות התביעה ואני רואה באי הופעתו לדיונים והימנעותו מלמסור גרסה כדבר המהווה חיזוק ממשי לגרסת המאשימה ואני מקבל את עדות השוטרים גם בהקשר לנסיבות אירוע התאונה.

50. ניתן לסכם כי התאונה ארעה עקב רשלנות הנאשם, שלא שם לב לניידת שעמדה בנתיב הימני לפניו, לא שמר מרחק ממנה והתנגש בה עם חזית רכבו בחלק האחורי של הניידת ולאחר מכן הועף לעבר השוטר שעמד להיכנס לתוך הניידת וגרם לו פגיעות גופניות. התברר לאחר מכן כי הנאשם נהג בשכרות מכח סירוב שכן הוא הכשיל את הבדיקה באמצעות ינשוף וסירב לבדיקת דם. שתי הדרישות היו בעקבות ריח אלכוהול שנדם מפיו ובדיקה נשיפון בה נכשל.

לסיכום

51. כללו של דבר, אני קובע כי המאשימה הצליחה להרים את הנטל המוטל עליה להוכיח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם עבר את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום ולכן אני מרשיע אותו בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום י"ב תשרי תשע"ח, 02/10/2017 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט

החלטה

נקבע לטיעונים לעונש ליום 25.10.17 בשעה 08:30.

על הנאשם להתייצב שאם לא כן בית המשפט יהיה רשאי לדון אותו בהעדרו.

ניתנה והודעה היום י"ב תשרי תשע"ח, 02/10/2017 במעמד הנוכחים.

נאיל מהנא, שופט